

Meridianul

Fondat în anul 1996

Singurul Grup de Presă
din județul Vaslui

marintvv@gmail.com
www.marindumitru.ro

www.tvv.ro
Tel 0744 231380

editorial

Iași-Vaslui-Bacău-Leova

marintvv@gmail.com ♦ secretcvint@yahoo.com ♦ Vaslui - 0235 361 236 ♦ Bârlad - 0235 419 494 ♦ Iași - 0744 231 380

Redacția Vaslui: str. Frunzelor nr. 2 ✉ Redacția Bârlad: str. Republicii 190 ✉ Redacția Iași: str. Cuza Vodă nr. 2

Stimate Doamnă

Prof. dr. Dumitru V. Marin,
am primit cu mare bucurie Meridianul nr. 1 / 2026, intrat în cel de al 11-lea an al apariției!

Bucuria mi-a fost dublată, ba chiar și mai mult, de faptul că, în ciuda unor situații potrivnice cu care vă confrunțați, spre regretul nostru, de ceva vreme, Dumitru V. Marin merge înainte, fiind liderul cultural și spiritual al Vasluiului, al țării întregi, cu largi ecouri reverberate peste meridianele mapamondului.

La Mulți Ani înainte, cu sănătate și optimism, puși ca întotdeauna la temelia culturii vasluiene și românești!

Personal, mă pregătesc pentru cea de a 85-a aniversare a Dv. la care, mă rog la Dumnezeu, să vă pot fi și de astă dată alături.

Cu prețuire, M. Caba

Cuprins:

/Ora de istorie pag. 2

/Cronica săptămânii pag. 5

/Cultură-Umor pag. 8

/Colțul de poezie pag. 9

/Publicitate pag. 11

Diverse... și adverse

Avem diverse probe și după destui ani, că editorialele noastre sunt citite: cele mai multe referiri se fac la editoriale și apoi la materialele publicate. Pentru unii cititori mai noi din străinătate facem precizarea că ziarul care a trecut în al 31-lea ani de activitate își păstrează actualitatea culturală și că... foarte curând vom relua editarea revistei Meridianul Cultural Româneasc. Tot pentru ei, dar nu numai, precizăm că primim spre publicare orice fel de material care este susținut de talent.

În ceea ce privește colaborările la MCR credem că am trecut limita celor 1200 de colaborări și ne bucurăm mult când atât de mulți ne apreciază munca. Acum câteva zile m-a surprins un nume: Gabriela Marin. „Cognomena mea” este profesoară de franceză și altele și tare bucuroasă de acest nume: Marin, care îi sună bine. Mărturisesc faptul că și mie mi-a sunat bine întotdeauna așa că în cei 70 de ani de jurnalistică și autorat n-am apelat niciodată la pseudonime așa că, stimată Gabriela fii foarte bine venită la noi și-ți vom oferi cu toată căldura un loc de afirmare. Talent să fie. Cu „Certitudine” tot mai mulți vor auzi de „Minusculele” tale. Foarte curând vom institui o poștă a redacției la care pot contribui toți acei care ne citesc

Relația cu primăria

Am fost întrebat de ce nu scriu despre primar și primăria Vaslui. După părerea unora actualul primar îl copiază perfect pe fostul care a fost îndestul hulit și înjurat. Dl Braniște, fostul meu elev, de altfel om liniștit la viața lui, are meteahna îmbogățitului Pavăl. Nu organizează nici o conferință de presă. Eu personal n-am fost anunțat nici macar de una în acești peste 2 ani. Mi-e simpatic Braniște, dar trebuie să-l aud cu urechile mele și să-l văd cu ochii mei. Nu ca la școală ci ca la primărie. Înștiințez pe toată lumea că foarte curând voi avea un material critic dar literar despre primari, chiar dacă au fost unii, niște jigodii. Ce las eu posterității va fi, oricum, mai citit decât notițele smângălacilor contemporani dintre care unul care m-a tot „pupat”, chiar nu lasă nimic în urma sa. Domnilor primari, când ne invitați la dezbateri publice?

Petruș Andrei

Anunț trist

Unul dintre cei mai buni prieteni ai mei, unul dintre cei mai mari poeți contemporani ai acestei țări se află într-o formă foarte grea a bolii drept care vă invit pe toți care-l cunoașteți sau nu, vă invit să vă rugați pentru el și sufletul lui. Petruș ar mai avea destulă forță în bătaia cu cuvântul românesc, poetul, scriitorul și monograful din Puiști fiind un creator de forță din acest județ.

Te așteptăm la luptă, Petruș.

Poporul român a fost mereu un fel de dar pentru alte popoare mai de aproape sau mai departe. Când Ștefan Vodă a lăsat poruncă să închinăm țara turcilor, accepta dușmanul cel mai de departe. Americanii de astăzi ne vin ca prieteni dar tot de prea departe și într-un provizorat care ne poate costa mult. Ironic, am spus că Vasluiul poate fi al lui Trump, hegemonul lumii. Văd însă că ai noștri caută alianțe europene tocmai în scopul păstrării ființei noastre. Îmi pare rău să spun că rușii, stăpânii noștri până mai ieri au stârnit atâta dihonie în toată lumea tocmai când lumea părea mai așezată pentru prosperitate. Și mâine Putin poate fi declarat criminal mondial.

Nu uit să pomenesc de 30 ianuarie, când s-a născut Caragiale. Acest mare creator de limbă, situații și atmosferă a reușit alături de Mihai Eminescu să configureze limba română pentru secolul care i-a urmat. Despre asta și altele în numerele viitoare.

ora de istorie

ISTORIA ÎN IMAGINI

Salvați din infern - 1945

(sursa foto: Quora.com)

Japan, 1958.

(sursa foto: Quora.com)

Matei Vișniec – teatrul ca formă de conștiință

Există scriitori care aparțin unei geografii și scriitori care aparțin unei conștiințe: Matei Vișniec face parte, fără îndoială, din cea de-a doua categorie.

Textele sale nu descriu lumea, ci o supun interogației, refuzând răspunsurile comode și construind, în schimb, spații de luciditate critică, în care omul contemporan este pus față în față cu propriile frici, compromisuri și iluzii. Dramaturgia sa nu este un teatru al evadării, ci unul al trezirii: aici absurdul nu funcționează ca un joc gratuit, ci ca simptom al unei realități deformată, iar grotescul devine limbajul privilegiat al adevărului.

Înainte de a fi un autor al exilului sau un dramaturg jucat pe scenele lumii, Matei Vișniec este un constructor de oglinzi. În ele se reflectă mecanismele puterii, fragilitatea libertății, violența ideologiilor și singurătatea individului prins între istorie și conștiință. De aici derivă și relevanța constantă a teatrului său: acesta nu mizează pe evenimente conjuncturale, ci surprinde structuri recurente ale dominației, manipulării și alienării.

Poet, dramaturg și romancier român stabilit în Franța din 1987, Matei Vișniec este astăzi una dintre vocile majore ale dramaturgiei contemporane europene. Scriitor bilingv, revendicat deopotrivă de literatura română și de cea franceză, el se numără printre cei mai jucați dramaturgi contemporani, cu texte montate pe scene din Europa, America și Asia.

Opera sa se construiește sub semnul spiritului critic și al unei forme discrete, dar constante, de rezistență culturală. Literatura devine, în acest context, un instrument de analiză a raportului dintre individ și istorie, dintre libertatea interioară și presiunile exercitate de discursul oficial. Fără a formula manifeste, teatrul său activează o conștiință vigilentă, capabilă să identifice mistificările limbajului public și fragilitatea memoriei colective.

Situat simbolic între două țări și două culturi, între limba română și limba franceză, între Bucovina natală și marile scene europene – de la Avignon la Edinburgh –, Matei Vișniec practică o mobilitate intelectuală constantă. El alternează genurile literare și îmbină creația artistică cu jurnalismul cultural, explorând cuvântul ca instrument al interogației morale, al umanismului și al rațiunii critice.

Este autorul mai multor volume de poezie, al unui număr impresionant de piese de teatru scrise în română și în franceză, al mai multor romane și al unui volum de nuvele. În Franța, piesele sale sunt publicate de edituri prestigioase. În ultimele decenii s-a impus și ca romancier, volume precum „Ultimele zile ale Occidentului”, „Iubirile de tip pantof. Iubirile de tip umbrelă... sau Dezordinea preventivă” fiind receptate ca reflecții grave asupra degradării dezbaterii publice, a crizei valorilor și a fragilității lumii occidentale.

Matei Vișniec s-a născut la 29 ianuarie 1956, la Rădăuți, județul Suceava, într-o familie cu preocupări intelectuale. Tatăl său, Ioan Vișniec, funcționar și contabil, era originar din Ulma, sat locuit de etnici huțuli, iar mama sa, Minodora, învățătoare, provenea din Horodnic de Sus. Copilăria și adolescența și le-a petrecut între oraș și sat, într-un context marcat de realitățile dure ale colectivizării, familia fiind deposedată de pământul pe care îl lucra.

Încă din anii de școală, viitorul dramaturg a sesizat ruptura dintre realitate și discursul instituțional, discrepanță care va deveni una dintre temele recurente ale creației sale. Literatura i s-a revelat timpuriu ca spațiu al libertății interioare. A debutat cu poezie în clasa a patra, versificând o fabulă de La Fontaine, iar mai târziu s-a format prin lecturi decisive: Kafka, Dostoievski, Camus, Poe, Hemingway, Oscar Wilde, Nichita Stănescu. A fost atras de suprarealism, dadaism, teatrul absurdului și al grotescului, poezia onirică și teatrul realist anglo-saxon, respingând literatura oficială a realismului socialist.

Debutul literar are loc în 1972, cu poeme publicate în revista „Luceafărul”. Urmează colaborări constante cu reviste importante ale vieții literare românești: „România literară”, „Steaua”, „Vatra”, „Convorbiri literare”, „Cronica”, „Viața Românească”. Între 1976 și 1980 urmează cursurile Facultății de Filosofie și Istorie a Universității din București. Devine membru fondator al Cenaclului de Luni, condus de Nicolae Manolescu, iar în 1984 este premiat de Uniunea Scriitorilor din România pentru volumul „Înțeleptul la ora de ceai”.

După absolvire, este profesor de istorie și geografie în comuna Dorobanțu-Plătărești, județul Călărași. Între 1977 și 1987 scrie numeroase piese de teatru și scenarii de film, refuzate sistematic de autoritățile culturale ale regimului comunist. Textele circulă însă clandestin, fiind fotocopyate și transmise în mediile teatrale și literare. Până la căderea regimului comunist, montarea pieselor sale în teatre profesioniste este, în marea majoritate a cazurilor interzisă, cu excepția monologului „Sufleurul fricii”, montat în 1984 la Timișoara.

În septembrie 1987 obține o viză turistică pentru Franța și Grecia. O fundație literară franceză îi acordă o bursă, iar în octombrie solicită azil politic în Franța, după ce piesa „Caii de la fereastră” este interzisă la Teatrul Nottara cu o zi înainte de premieră. Exilul parizian înseamnă studii intensive de limbă franceză, întâlniri cu figuri marcante ale exilului românesc și o imersiune totală în viața teatrală occidentală. Începe să-și traducă și să-și rescrie textele, proces care va duce la configurarea unei opere bilingve.

Bibliotecar, Luciana Macovei, BJVS
(continuare în numărul următor)

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

... 3 proprietăți vasluiene:

- **Dimitrie Cantemir** cu care se împăunează istoria locală;

- **Constantin Tănase** care nu e tatăl Festivalului Umorului (pe care l-am făcut noi), ci, un mare artist bucureștean. Teatrul de revistă i-a datorat multe trepte în evoluție. Emblemă de răs... care nu ne face de răs.

- **DVMarin**, cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.

Dimitrie Cantemir a crescut la Constantinopole și a migrat în Rusia; Născut într-o comună, **Constantin Tănase** a înnobilit capitala și țara cu ta-lentul său. **Dumitru Marin** cel mai important reprezentant cultural din ultimii 53 de ani, s-a născut la Giurgioana-Bacău, dar opera lui a ajuns în 32 de țări, singurul care a muncit în și pentru Vaslui.

Și alții care-s mai reprezentativi, tot adoptați sunt.

Mândria vasluienilor pare destul de feștelită!!!

Dumitru V. Marin

În ziarul Meridianul a început publicarea în serial a noului volum „Cotitura... de la Cotul Donului” de prof. dr. Dumitru V. Marin

COTITURA...

DE LA COTUL DONULUI

(sau, locul de unde a început schimbarea lumii)

Război - dragoste - tragedie - istorie - viață

Timpuri în momente alternative

(continuare din numărul trecut)

D. SUFERINȚE, SUFERINȚE, SUFERINȚE

28. Cu sufletul schilodit/Evocarea lui M. Poede

Bătrânul Minu Poede din Poienești-Vaslui, povestește molcom, cu glas strangulat astăzi, 19 mai 2019, după ce l-am provocat să ne povestească de trecerea rușilor, după actul de la 23 august... Pare că suferă mai mult astăzi decât atunci, într-o copilărie chinuită. A văzut cu ochii copilului curios cum două formații de aproximativ câte 50 de români, au fost puși să-și arunce armele lângă doi stâlpi de ciment, au fost încolonați și mânați către deal; între timp un ostaș sovietic lovea fiecare armă de stâlp distrugând-o și aruncând-o alături. S-au adunat câteva căruțe cu boi, confiscate cu tot cu animale și trimise peste deal.

CU SUFLETUL SCHILODIT...

După anii de socialism multilateral...

Minu Poede, din Poienești... INTERVIU TRIST/Duminică, 19.05.2019

Reporter: Într-o duminică de primăvară înfloresc salcâmul la casa lui Minu Poede. Încercăm să aflăm cât mai multe din copilăria dumnealui. În ce an te-ai născut, domnule Poede?

Minu Poede: 20 iulie, 1935.

R: Asta înseamnă că știi ce s-a întâmplat atunci? Mai ții minte de unde au venit rușii în 1944?

M.P.: Au venit pe șoseaua Bacăului care trece prin fața casei mele. Au trecut spre Bârlad cu tancurile.

R: Dar prin pădure de ce au trecut?

M.P.: Fugeau după nemți. Întâi și-ntâi au trecut nemții. Apoi au venit rușii. Aici lângă biserică erau două coloane de ostași români de vreo 30-40 de ostași în coloană. În luna lui august erau îmbrăcați cu mântăi (mantale). Erau plini de praf, numai ochii le străluceau pe fața lor. Soldații ruși le-au luat armele și au făcut o grămadă: ca lemnele de foc erau armele. Și în fața școlii, mai la vale unde era școala era altă grămadă.

R: Cam 40 de metri mai la vale.

M.P.: Au fost puși doi soldați ruși: unul la o grămadă de arme, ceilalți la cealaltă grămadă de arme să distrugă armele una câte una. Aceștia loveau armele de stâlpii de telegraf și le rupeau în două. Dar n-au avut timp să le rupă pe toate, le-au lăsat și au plecat. Pe români i-au luat și i-au dus nu se știe unde.

R: În prima fază românii erau luați prizonieri, mai apoi s-a creat divizia Tudor. Și nemții erau cam la 300 de metri de dumneata, din acest loc?

M.P.: Nemții au lăsat căruțe cu cai, mașini și s-au adăpostit în pădure. Pe drum era o mașină plină cu pistoale.

R: Și nemții aveau și tunuri, tancuri?

M.P.: Nu, ei au venit doar cu muniție ușoară.

R: Deci, domnul Minu, un copil de 8-9 ani se scoală de dimineață, trebuia să te duci cu vaca la păscut în mijlocul acestor evenimente. Tatăl era plecat la război? Câți erai în familie?

M.P.: Eram patru frați. Tatăl meu tocmai venise acasă din armată. Eu n-am știut ce a fost, dar a fost așa cum a spus tata, am citit mai târziu ce scria în revistele astea istorice. Tatăl meu a spus că tocmai fusese lăsat la vatră. Când partizanii evrei au aruncat comandamentul român în aer, o fost minat și l-au aruncat în aer. Antonescu a dat ordin să spânzure toți evreii pe care i-a prins. Și civili. I-a împușcat și i-a spânzurat la răspântii de stradă, ca să-i vadă lumea. A fost mare măcel. Îi puneau prin magazii, niște hale mari unde fuseseră colhozuri. Stăteau cum stau chibriturile în cutie. Or făcut găuri în zidul magaziiilor cam la 60-70 de cm de la nivelul solului, au băgat țevile mitralierelor și au tras. Unii s-au lăsat sub focul mitralierei și nu i-a putut împușca. Dacă a văzut că nu-i poate împușca pe toți, a adus două butoaie cu benzină, i-au stropit cu pompa și le-au dat foc. Erau femei cu copii mici, era mare durere acolo. Săreau și răceau.

R: Erau sigur evrei sau erau dintre cei prinși că au provocat explozia depozitului?

M.P.: Erau evrei. Dar erau și oameni printre ei, civili.

R: La Odessa?

M.P.: Da, la Odessa.

R: Să ne întoarcem aici. Deci două grupe de români au fost dezarmați aici, încolonați și duși peste deal spre apus. După ce au fost dezarmați, cam câți ruși au fost aici?

M.P.: Le era foame, prindeau animale să le mănânce. Pe tata erau să-l împuște. Ne-au prins și nouă o oaie; când am adus oile acasă, oile au trecut drumul în curmeziș. Trei soldați ruși veneau pe drum și unul din ei s-a repezit, a prins oaia și a pus-o după cap. A venit cu ea aici, în fața casei și au pus-o lângă gard, unde era un tanc și niște ofițeri. Mama venea din urma noastră și s-a dus la ofițeri să se plângă, că are copii mici. Le-a cerut să le lase oaia dar ei i-au arătat: n-avem ce să mâncăm. Mama i-a întrebat: dacă îi aduce o găină îi dă oaia? Or zis că i-o dă. Mama a adus o găină care s-a ouat chiar în acel moment. Ofițerii bine dispuși au ordonat soldaților să dea drumul oii dar ei nu voiau. Până ce n-au răcnit odată la ei și atunci au dat drumul oii care a luat-o la fugă și acasă s-a oprit.

(continuare în numărul următor)

aparitii

tipografice...

ACADEMIA EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE, REPUBLICA MOLDOVA

DIPLOMĂ DE RECUNOȘȚINȚĂ INSTITUȚIONALĂ

Se acordă

TVVRO - Televiziunea Vaslui, România

în semn de apreciere și recunoștință pentru parteneriatul educațional, sprijinul constant și contribuția semnificativă la promovarea valorilor cooperării internaționale, inovației și calității în educație. Prin colaborarea fructuoasă cu Academia Educație fără Frontiere, ați susținut formarea unei rețele educaționale deschise și unite prin diversitate, orientată spre progres și dezvoltare durabilă.

Președinte
Academia Educație fără Frontiere
dr., conf. univ.
Victoria STRATAN

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

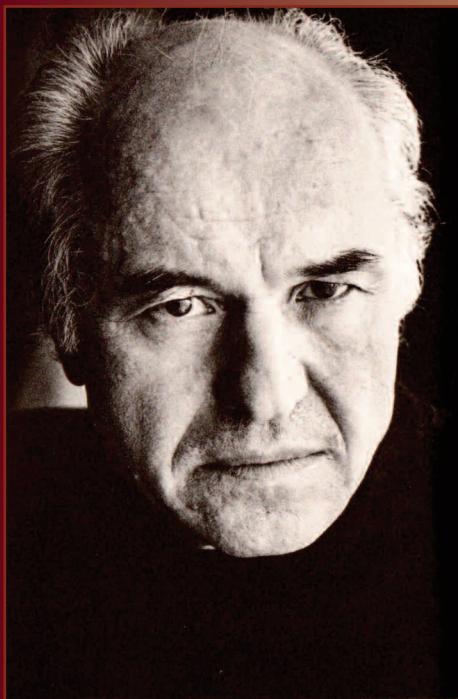
FEMEIA, ETERNA PRIMĂVARĂ !

Anul 2026 este proclamat „Anul Omagial al pastorației familiei creștine și Anul Comemorativ al sfințelor femei din calendar: mironosițe, mucenițe, cuvioase, soții și mame. O femeie frumoasă place inimii, iar o femeie bună place sufletului. Prima este un giuvaer iar a doua este un tezaur viu. Femeia a fost ridicată la rangul de zeiță ca scop al existenței vieții: Deo Mater = Mamă lui Dumnezeu. Primele formațiuni omenești au fost ginta matriarhală conduse de femeie cu rol de bunăstare și înmulțire. În antichitate întâlnim frumuseți ale unor lumi opuse: zeița Inanna în Mesopotamia care era zeița dragostei, războiului și fertilității, la egipteni Nefertiti care este moștenitoarea, cea mare în grații, cea plină de farmec, marea aducătoare de fericire, doamna gingășiei, Semiramida, regina legendară care a condus Imperiul Neo-Asirian și creatoarea grădinilor suspendate, la greci zeița Hera, zeița protectoare a căsniciei, a căminului, a nașterii și a femeilor măritate fiind regina zeilor și soția lui Zeus, Afrodita, zeița greacă a iubirii, frumuseții, plăcerii, pasiunii și procreării, una dintre cele mai importante divinități olimpice, născută din spuma mării. Solidaritatea feminină, conștientizarea rolului economic, social și politic al femeii, realizat și dezvoltat de mass-media și societatea civilă vor putea contribui substanțial la erodarea stereotipurilor și la reconfigurarea spațiului politic, post comunist într-un spațiu democratic și stimulativ pentru cuantificarea diferenței. Conform recensământului din ianuarie 2025 avem în țară o populație de circa 19 milioane și aproximativ 18,85 milioane în ianuarie 2026 conform Worldmeter, iar femeile sunt în număr de 9,79 milioane respectiv 51,4% din populație, cu 5% mai mult decât bărbați, confirmată și de INS; explicația vine din speranța de viață a femeii și a factorilor demografici. Primăvara este pilda care ne amintește în fiecare an ce poate face Bunul Dumnezeu din nimic. Primăvara este o stare de spirit iar noi ar trebui să renaștem mai buni și mai frumoși o dată cu natura. Dacă am învăța aceasta am putea crea o lume ideală, consemna doamna profesor Livia Andrei. În luna martie în România, Femeia este sărbătorită cu mult fast, de la oferirea unui măștișor și flori până la invitații în locuri speciale sau exotice. 8 Martie, Ziua Internațională a Femeii este iarăși sărbătorită cu flori și cadouri. În unele țări, de exemplu Italia, li se oferă femeilor Mimoze galbene, un simbol început în 1946. În Spania și Portugalia, femeile sărbătoresc seara zilei de 8 martie în oraș, în grupuri formate numai din femei, iar în țările baltice se oferă flori și dulciuri. „Femeile sunt adevăratele arhitecte ale societății” spunea renumita scriitoare americană, Harriet Beecher Stowe. Luna martie este o lună de promisiuni și speranțe, de bonusuri terapeutice, de culoare și miros care îmbunătățesc starea psihică creând un tonus ridicat și o dorință de a trăi, o stare de exaltare, de bucurie, o dată cu întregirea naturii. Cu această stare și cu dorința de îmbrățișare întâmpinăm Ziua Mondială a Femeii cu flori, cadouri dar și cu recunoașterea meritelor lor ca fiind „jumătatea cea bună” după cum apreciază ziaristul și poetul Petruș Andrei. Femeia a fost dintotdeauna admirată și cântată în ode și poeme ca mamă, soție, iubită și de curând ca șefă și președinte de stat. Te iubesc femeie împăunată în Grădina Maicii Domnului!

Ionel DORIN, membru UZPR

AUTORITATEA

EUGEN DOGA

Viata mea
așa cum a fost
să fie

Cu dragoste
pentru Dumneavoastră
și multă mînie
pentru Maică
că ne am răzolat
gândurile
Eugen Doga
CARTIER POPULAR
14 iul. 2022

AUTOGRAFELOR

Pentru publicarea materialelor dumneavoastră în ziar/revistă

textul trebuie să respecte următoarele reguli:

- **textul trebuie trimis în format Word, editabil, de preferat cu ca-ractere Times New Roman.**
- **numele fișierului Word este bine să conțină și numele dumneavoastră,**
- **la fel și pozele - de preferat format jpg.**
- **materialele în format PDF vor fi publicate cu întârziere, este posibil să conțină greșeli de ortografie și punctuație.**
- **vă rugăm să trimiteți materialele în timp util ca să le putem selecta și prelucra.**

Vă dorim multă inspirație și putere de muncă.

Cu drag, redacția.

ANUNȚ

În numerele următoare vom publica rapoartele de activitate ale unora dintre membrii UZPR.

HOROSCOPUL LUNII

<p>Berbec (21 mar - 20 apr) Nu ești niciodată neglijat, ai mult noroc de prieteni buni.</p>	<p>Taur (21 apr - 21 mai) Vă gândiți la o repliere în afaceri dar trebuie să dați ca să primiți.</p>	<p>Gemeni (22 mai - 21 iun) Uitați toate vechile cunoștințe și marile probleme.</p>	<p>Rac (22 iun - 22 iul) Anul nou v-a adus echilibru în viață, schimbări ascendente.</p>	<p>Leu (23 iul - 22 aug) V-ați pus lucrurile în ordine și vă merg treburile din plin.</p>	<p>Fecioară (23 aug - 22 sept) An nou cu introspecții și multe promisiuni de evoluție spirituală.</p>
<p>Balanță (23 sept - 22 oct) Problemele nu se termină niciodată dacă te întorci înapoi.</p>	<p>Scorpion (23 oct - 21 nov) Mici necazuri la început de an dar totul va fi bine cu un mic efort.</p>	<p>Săgetător (22 nov - 20 dec) Ai lucruri importante de făcut în acest an. nu trebuie să eziți.</p>	<p>Capricorn (21 dec - 20 ian) Lumina care se revarsă asupra ta îți aduce liniștea.</p>	<p>Vărsător (21 ian.- 20 feb.) Încercați o nouă etapă spirituală în viață.</p>	<p>Pești (21 feb. - 20 mart.) Nu dispera pentru micile pierderi, uită-te spre marile realizări.</p>

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

După data de ...

CRONICA AI

...cu Open AI

Local

Pentru construirea Variantei Ocolitoare a Vasluiului se bat 10 ofertanți: miliardarii vs. constructorii mai săraci – lupta pentru contract în valoare de ~118 mil. € pentru o mare infrastructură locală (26 ian).

Primăria Vaslui își trage o nouă scenă în centrul orașului – 300.000 lei cheltuiți în criză (27 ian).

Nevăzătorii cer reducerea taxelor pentru persoanele cu handicap grav după ridicarea unor scutiri (27 ian).

Cozi la service-urile auto din Vaslui din cauza materialului antiderapant folosit pe drumuri (27 ian).

ITM Vaslui lansează campania „Securitatea și sănătatea în muncă se învață în școală” (27 ian).

Un ivăneștean a comis cinci infracțiuni în locuința concubinei și a fost reținut (27 ian).

Comunicat IPJ Vaslui: bărbat reținut pentru încălcarea ordinului de protecție și alte fapte (25 ian) – violare ordin, amenințare, furt etc.

Comunicat IPJ Vaslui: acțiuni ale polițiștilor de investigare a criminalității economice (24 ian) – controale cu RO e-Transport.

Comunicat IPJ Vaslui: infracțiuni la regimul rutier, depistări și sancțiuni (24 ian).

Un bărbat din Vaslui a fugit după ce i-a lovit pe polițiști și a fost prins ulterior – caz de ultraj și violență (în presă centrală, dar raportat cu date locale).

Vaslui: Zece persoane decedate în incendii în 2025; prefectul cere verificarea coșurilor de fum – apel la măsuri preventive.

Scumpirile la apă din județul Vaslui: tarife peste 20 lei/mc, printre cele mai mari din țară – impact asupra gospodăriilor locale.

Autoritățile din Vaslui se pregătesc pentru val de ger la final de săptămână – măsuri pentru persoane fără adăpost și drumuri.

Național

Coaliția de guvernare pregătește asumarea răspunderii în Parlament pentru reforme administrative și economice – Guvernul va înainta pachete legislative importante pentru buget și reformă.

Președintele Nicușor Dan participă la manifestările dedicate Zilei Unirii Principatelor Române la Focșani și Iași – eveniment de importanță simbolică și politică.

23 ianuarie – Retrospectivă a evenimentelor interne: declarații ale președintelui despre securitate, NATO și situația guvernamentală.

Hotărâre de Guvern privind ratificarea unui amendament la Acordul cu Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (sectorul sanitar) – decizie legislativă semnificativă pentru finanțarea sănătății.

24 ianuarie – Ziua Unirii Principatelor Române, 167 de ani de la alegerea lui Cuza – sărbătoare națională cu ceremonii importante în

toată țara.

28 ianuarie – Ziua internațională a coexistenței pașnice (ONU) – marcată în România ca oportunitate de reflecție socială.

Premierul Ilie Bolojan în vizită oficială în Germania, discuții despre cooperare în domeniul apărării și comemorarea Holocaustului – punct important în diplomația României.

România rămâne una dintre țările cu cea mai ridicată inflație din UE – impact asupra costurilor și economiei interne.

Prognoze meteo: variații de temperatură și precipitații în România până la începutul lui februarie – important pentru agricultură și siguranța publică.

Partidul de extremă dreapta AUR domină sondajele de opinie națională – cea mai mare susținere pentru un partid radical de la Revoluție încoace.

Calendarul anului școlar 2026: vacanțe, cursuri și examene – informații utile pentru părinți și elevi.

Cazul copilului Mario, ucis, a fost una dintre cele mai șocante și intens mediatizate știri ale săptămânii 22–28 ianuarie 2026 și trebuia să fie în topul listei. Omiterea mea a fost o scăpare.

Proteste și reacții publice după moartea lui Mario: acuzații grave la adresa sistemului de protecție a copilului (DGASPC)

Ministrul Familiei dispune control de urgență la DGASPC după cazul Mario

Ancheta penală: inculpații reținuți pentru omor calificat asupra unui minor. Detalii din anchetă: copilul era supus abuzurilor repetate înainte de deces. Psihologi și ONG-uri cer reformă urgentă în protecția copilului. Parchetul General preia coordonarea dosarului Mario

Acest caz a dominat agenda publică alături de teme politice și economice și a generat:

reacții ale Președintelui și Guvernului, controale instituționale, dezbateri despre eșecul autorităților, manifestații civice.

Extern

Europa și NATO – discuții despre „reimaginarea Alianței” și rolul apărării europene, pe fundalul războiului din Ucraina și tensiunilor transatlantice, cu solicitări de investiții mai mari în capacități de securitate.

30 de națiuni și 20 de state au marcat UP Diwas la nivel global, într-un eveniment cultural internațional amplu.

Raport științific: lumea nu este pregătită pentru creșterea extremei de căldură, afectând aproape 3,8 miliarde de oameni până în 2050.

Reacții globale critice la „suicide pod” și noile sale caracteristici controversate, generând dezbateri etice internaționale.

La Davos 2026 s-a lansat „Board of Peace” de către președintele Trump, propunând un nou mecanism de rezolvare a conflictelor, inclusiv pentru Gaza, în contextul negocierilor cu Rusia și Ucraina.

Reacții internaționale la conflictul din Gaza și criza umanitară continuă, cu critici privind accesul limitat la ajutor și condițiile dure de viață.

Întâlniri internaționale pentru pace – discuții trilaterale SUA–Rusia–Ucraina la Abu Dhabi după Davos.

Tensiuni în Irak – Nouri al-Maliki denunță ingerința SUA în politică, pe fondul presiunilor privind deciziile guvernamentale.

Comemorarea Internațională a Holocaustului – ceremonii la nivel global pe 27 ianuarie, subliniind lupta împotriva urii și antisemitismului.

Criza școlară în UK și țărilelalte probleme de educație timpurie: probleme serioase de pregătire a copiilor pentru școală din cauza decalajelor socio-economice.

Relațiile UK-China – Starmer efectuează o vizită istorică pentru consolidarea parteneriatelor politice și economice.

Parteneriat strategic UE–Vietnam: cooperare pe minerale critice și tehnologie și semnarea unor acorduri importante.

Plan de regularizare a imigrației în Spania, vizând sute de mii de migranți fără acte.

India și UE semnează un parteneriat de securitate și apărare, un pas major în cooperarea strategică.

Deputatul Maharashtra Ajit Pawar moare într-un accident de avion – știre cu impact politic regional important.

Știri regionale din Grecia: arestări după un incendiu mortal la o fabrică de biscuiți.

O avalanșă de știri privind impactul fenomenele meteo severe și gestionarea resurselor în diverse regiuni a continuat să ocupe primele pagini din presa internațională.

Știință și tehnică

China realizează un magnet superconductor de 35,6 Tesla, record mondial, deschizând calea pentru instalații de fuziune și acceleratoare mai eficiente – un salt major în ingineria magnetică.

Progres teoretic în fizica particulelor și magnetosferă: misiunea Cluster II a demonstrat cum se produc accelerațiile de particule în Univers prin reconectare magnetică (un fenomen cheie în fizica cosmică).

OpenAI își extinde rolul ca partener de cercetare științifică, susținând folosirea AI pentru interpretarea datelor complexe și accelerarea experimentelor în domenii precum fizică, chimie sau biologie.

Predicții și discuții cu privire la traiectoria AGI (Inteligența Generală Artificială) indică anul 2026 ca un punct de acumulare pentru estimări privind când ar putea fi atinsă singularitatea AI.

Avansuri în cercetarea anti-îmbătrânire: Modelele biologice de “bio-clocks” sugerează posibilitatea extinderii semnificative a duratei de viață umană, cu potențial până la ~150 de ani datorită biomarkerilor epigenetici.

Deși majoritatea apar ca previziuni

elaborate la începutul anului, acestea rămân repere în știință pentru 2026: Top teme științifice pentru 2026 includ tehnologie spațială, sănătate, mediu și energie.

Raport de Argonne National Laboratory – progrese în AI, energie și materiale în 2025, punând fundația explorărilor din 2026.

Lista celor mai importante descoperiri tehnologice din 2025 (care continuă să influențeze cercetarea actuală).

NASA devansează teste critice pentru racheta Artemis 2, pregătind următoarea misiune umană în jurul Lunii – o etapă esențială în explorarea spațială umană.

Rezultate științifice importante prin studii din prima jumătate a anului includ:

Descoperirea unui semimetal Weyl-Kondo, un material cu proprietăți cuantice remarcabile potențial util în electronica viitoare.

Noi limite în termodinamică cuantică pentru motoare microscopice.

Studiu amplu al antioxidanților și mecanismelor lor biologice de apărare – potențial pentru medicină.

Explorări ale chimiei care imită condițiile originii vieții pe baza cianurii congelate.

Progrese în 2D și materiale cristaline ce pot accelera noile electronice.

Principalele direcții de descoperiri și progres științific până pe 28 ianuarie 2026:

recorduri în magnetism superconductor evoluții în AI ca instrument științific pași avanzați spre longevitate biomedicală

pregătirea Artemis 2 pentru explorare umană lunară

materiale cuantice și fizică cosmică noi tehnologii electronice și bio-chimice

vremeanoa.ro, vasluiazi.ro, agerpres.ro, hotnews.ro, radioiasi.ro, stiridinromania.ro, mi.ro, legislatie.just.ro, tvinfo.ro, reuters.com, libertatea.ro, theguardian.com, timesofindia.indiatimes.com, apnews.com, anewstv, chakranewz.com, theasiacable.com, reddit.com, china.org.cn, axios.com, nypost.com, globalissues.org, wikipedia.org, scientificamerican.com, anl.gov, forbes.com, lisboatv.pt, entechonline.com

WWW.
TVV.
RO

Eminescu gazetar și analist politic

(continuare din numărul trecut)
Spectrul publicisticii gazetarului Eminescu:

Dar cea mai semnificativă etapă în pregătirea sa a fost perioada de studii la Universitatea din Viena ca auditor extraordinar (1868-1872) și perioada berlineză când, în baza unei burse asigurate de Titu Maiorescu, urma să-și pregătească teza de doctorat pentru a ocupa postul de profesor suplinitor la catedra de filosofie a universității ieșene. Mărturiile contemporanilor apropiați poetului, prezintă o persoană extrem de studioasă, audiind cursurile somităților timpului în domenii extrem de variate: filosofie, drept, economie, finanțe, administrație, istorie, artă și chiar mrdicină (anatomie, medicină legală, patologie, fiziologie umană).

Toate aceste cunoștințe se completează cu munca sa de autodidact pentru varii domenii, ceea ce îi oferea un orizont de exprimare extrem de larg. Adăugăm la acest tablou și faptul excepțional că avea o memorie formidabilă încât, un lucru citit undeva, aflat cândva sau auzit undeva, nu îl va uita niciodată, mai mult vorba lui Titu Maiorescu "avea mereu cuvântul la îndemână" Dincolo de aceste calități era talentul literar însă, ilustrat prin modul cum își scria articolele, ceea ce făcea ca articolele sale de presă să fie urmărite cu interes.

Deși Eminescu era necruțător cu nedreptatea, abuzurile, corupția, manevrele de culise, activitățile oculte, atacând chiar și pe conservatori, Titu Maiorescu nu are rețineri în a recunoaște calitățile gazetarului. "Trebuie recunoscut franc că proza politică a lui Eminescu este eminentamente creatoare de sens literar în cel mai înalt grad, plină de idei și colorată cu emotivitate și o imaginație pe care nu știu câți alți gazetari l-au putut egala" La Eminescu orice problemă luată în discuție, după prezentarea chestiunii începe cu o succintă introducere care înseamnă și o incursiune largă în istoricul ei, integrarea chestiunii în actualitatea imediată, urmată de abordarea din perspectiva viitorului imediat sau pe termen lung.

Prin stilul său de a face gazetărie, Eminescu este considerat astăzi ca unul din fondatorii jurnalisticii românești moderne. Încă de la acea vreme exista ideea că jurnalistică trebuie să fie subiect de studiu foarte serios, pentru că dincolo de

informație sau știre, este ambalajul literar care cere un înalt grad de cultură a gazetarului. Pamfletul rămâne genul cel mai des întâlnit în jurnalistică eminesciană, specie literară pe care reușește să o ducă la perfecțiune, ceea ce l-a făcut pe Șerban Cioculescu să afirme; "Eminescu este tipul ideal al pamfletarului de mare clasă care nu a urmărit înjosirea adversarului decât în vederea triumfării cauzei drepte", iar Nicolae Manolescu, convins și el de valoarea prozatorului spunea la rândul său; "când ritmul este pus în slujba unui examen critic, articolul eminescian de o scilpitoare inteligență atinge un nivel literar rar întrecut până astăzi"

Tematica publicisticii eminesciene.

Înainte de a fi redactor la cele două jurnale importante ("Curierul de Iași" și "Timpul") unde și-a definitivat, ca să spunem așa, opera politică, Eminescu publică în ziarele "Albina", "Familia", "Federațiunea" (toate cu sediul la Budapesta) câte ceva din creațiile sale literare; "De-aș avea" și "Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie" în "Familia" și "Albina". Ca și debut, în ceea ce va însemna opera sa politică, sunt de reținut cele trei articole din "Federațiunea"; "Să facem un congres", "În Unire e țaria" și "Echilibrul", adevărate pledoarii și documente programatice pentru înfăptuirea Marii Uniri.

Aceste articole reflectă climatul politic al vremii, curentul unionist care anima tinerimea română, intelectualitatea ardeleană și nu numai. "Politica lingăilor trebuie lăsată pe seama lingăilor, pe flamurile noastre trebuie scrise pur și simplu voințele noastre" spunea avântat Eminescu. Demagogia și minciuna trebuie înlăturate din contextul propagandei austro-ungare privind supremația și drepturile lor. "Ungurii – un popor care nu e nici destul de cult și nici destul de numeros (doar 1/3 din teritoriul pe care îl ocupă) (...) Ungurii nu sunt cu nimic superiori națiunilor cu care locuiesc la un loc și acest palat de spume minciunoase cu care au înșelat Europa este, de aproape privit, forma ridicolă a unor pretenții ridicole, iar Românii – continuă Eminescu – constituie un popor autohton pe pământul părinților lor, într-o țară care nu a fost niciodată cucerită de unguri deși a stat în legătură cu Ungaria.

Valeriu Lupu

(continuare în numărul următor)

MEMORANDUL ROMÂNILOR DIN TRANSILVANIA – acțiune și represiune

Lupta pentru eliberare națională și făurirea statului național unitar român, la 1918, au reprezentat condiții indispensabile pentru evoluția ascendentă a societății românești.

Formarea și apoi, consolidarea conștiinței naționale a românilor din Transilvania, au fost influențate în mod direct de mariile evenimente ale românilor de dincolo de arcul carpatic; m-șă referi aici la unirea principatelor și la dobândirea independenței de stat, după războiul dus alături de Rusia, în Balcani, la 1877-1878.

Încă din momentul constituirii Partidului Național Român, la 1881, în urma Conferinței de la Sibiu, prin unirea celor două partide ale românilor, din Transilvania și Banat, a fost precizată ideea realizării unui Memorial explicativ, care să evidențieze revendicările fundamentale ale românilor. Acțiunea urma să se înscrie în seria cerințelor naționale, statornicită inițial prin mișcarea SUPPLEX-ului de la 1791.

Memorialul alcătuit de George Barițiu la 1882, și tipărit în limbile română, maghiară și germană, urma să aibă ca destinatari personalități politice europene, cancelarii occidentale, precum și sedii de reviste și ziare din Occident, pentru a susține cauza românilor transilvăneni. Memorialul reprezenta de fapt un act de acuzarea la adresa imperiului dualist, a politicii sale de deznaționalizare dusă la adresa popoarelor asuprite. El încheia cu afirmația categorică că, „Națiunea română, niciodată și în nicio împrejurare, nu se va putea împăca cu sistema dualistă, ci va insista.....pentru realizarea.....programelor sale cuprinse în cele nouă puncte ale programului partidului”¹. Este vorba de programul partidului adoptat la 1881, care prevedea: revenirea la autonomia Transilvaniei, dreptul de folosire al limbii române în administrație și justiție, în ținuturile locuite de români, precum și numirea în acele ținuturi, de funcționari români sau buni cunoscători ai limbii române; revizuirea legii naționalităților de la 1868 într-un spirit mai favorabil lor; ajutor material pentru școlile și instituțiile culturale românești; revizuirea legii electorale prin lărgirea dreptului de vot, colaborarea cu cercurile burgheziei maghiare, care aveau tendințe mai liberale în problema naționalităților².

Memorialul lui Barițiu nu a găsit din păcate înțelegere în rândul cercurilor guvernante. Ele au continuat să privească cu ostilitate revendicările națiunilor oprimate, iar prin înființarea Societății „EMKE”(1885), să intensifice și mai mult măsurile de maghiarizare.

Toate acestea au determinat o parte a conducerii Partidului Național Român, la propunerea lui Aurel Mureșianu, directorul „Gazetei Transilvania”, să inițieze redactarea și înaintarea unui Memorandum direct împăratului de la Viena, trecând peste guvernul de la Budapesta, ca un semn al nerecunoașterii actului de la 1867. Cu toate că această idee a avut o susținere foarte largă, atât la nivelul „Tribunei”, a „Gazetei Transilvaniei”, a opiniei publice din Transilvania, datorită opunerii lui Vincențiu Babeș, care considera momentul inoportun, negocierile au trenat mai bine de doi ani.

La Conferința Națională de la Sibiu, din 7 mai 1887, în condiția în care majoritatea participanților au fost de acord cu ideea redactării unui Memorand, sarcina redactării acestuia i-a fost încredințată lui Vincențiu Babeș și Iuliu Coroianu. În direcția redactării Memorandului, Ioan Rațiu, susținea că acesta „trebuie să combată sistemul și regimul, nu națiunea maghiară...atacul să se restrângă la aristocrația și privilegiatii, căci aceștia au fost inamicii noștri neîmpăcați, pe când poporul lor și al secuilor, au fost iobăgiți deopotrivă cu noi”³.

Datorită unor probleme grave de natură familială, Andrei Mureșianu, nu și-a putut realiza propriul text, așa încât Comitetul P.N.R. a trebuit să se mulțumească cu proiectul alcătuit de Iuliu Coroianu (martie 1888), pe care de altfel, la și discutat pe parcursul mai multor ședințe. Cu prilejul unei noi Conferințe Naționale din 27 octombrie 1890, Vasile Lucaciu, a anunțat că textul Memorandului este gata redactat, însă participanții au decis să nu-l înainteze împăratului datorită opoziției unor lideri de frunte, precum Alexandru Mocioni și Vincențiu Babeș.

În paralel cu acțiunile oamenilor politici, câștiga tot mai mult teren un curent de opinie care ținea trează peste Carpați, năzuința de unire cu „Țara”. Cu toate că erau educați în spiritul și atașamentul față de Imperiul Austro-Ungar, elevii români din Brașov și Sibiu purtau cu mândrie chipiul tricolorului României, în orice împrejurare. Mișcarea națională românească din Transilvania a avut un larg ecou în rândul românilor din Vechiul Regat. Un rol important în consolidarea acestei atitudini, l-a avut „Liga pentru unitate culturală a tuturor românilor”, înființată la 1891, la București, și având initial ca președinte pe Grigore Brătianu, și apoi pe V.A. Urechia.

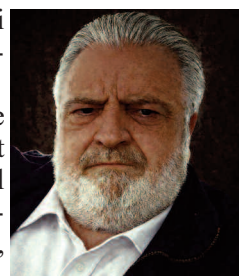
(continuare în numărul următor)

Realizat de: prof. BOTIȘ Mircea
Pr. BOTIȘ Radu

1 Ștefan Pascu – „Marea Adunare Națională de la Alba-Iulia, încununarea ideii, a tendințelor și a luptelor de unitate a poporului român”, Cluj, 1969, pg.146.

2 Vasile Netea - „Cauzele și importanța istorică a mișcării memorandiste din Transilvania”, în „Analele Institutului de Studii Istorice”, nr. 3, 1976, pg. 114

3Ioan Gheorghiu, Constantin Nuțu - „Adunarea Națională de la Alba-Iulia, 1 decembrie 1918”, Editura politică, București, 1968, pg. 50.

Dumitru Ștefănescu-ȘTEF premiat la Casa Tineretului din Brăila

Joi 22 ianuarie 2026 la Casa Tineretului din Brăila, Centrul de Creație, Consiliul Județean și cu sprijinul Primăriei Municipiului Brăila, au organizat Spectacol de folclor " Uniți în cuget și-n simțiri ", dedicat Unirii Principatelor Române - 167 de ani.

Artistul plastic brăilean Dumitru Ștefănescu-ȘTEF, personalitate marcantă în arta contemporană, este pictor, grafician, caricaturist și jurnalist, a fost premiat de d-na Alina Sulicu - Managerul Centrului de Creație Brăila pentru întreaga activitate artistică și donarea colecției sale de pictură clasică Centrului de Creație Brăila, pentru eternitate.

La cei 55 de ani de activitate artistică a participat la numeroase Festivaluri, Saloane, concursuri naționale și internaționale, pentru care are un palmares impresionant, medalii, trofee, plachete, insigne și diplome pe care artistul le va dona Bibliotecii Panait Istrati din Brăila pentru eternitate. Artistul ȘTEF a mulțumit Centrului de Creație pentru recunoștința meritelor sale artistice și a oferit d-nei Alina Sulicu, prima sa lucrare de linogravură „Pescari la Blasova” din 4 martie 1971 și a fost expusă cu ocazia primirii numelui Liceului Teoretic " Nicolae Iorga " - Brăila.
Notă preluată din revista *Informații culturale*

COMUNICAT DE PRESĂ

BĂRBAT REȚINUT DE POLIȚIȘTII DIN VASLUI

Polițiștii Secției 2 Poliție Rurală, din cadrul Poliției Municipiului Vaslui, au reținut un bărbat de 50 de ani, din comuna Miclești, județul Vaslui, cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de violență în familie.

La data de 20 ianuarie 2026, polițiștii Secției 2 Poliție Rurală Vaslui au fost sesizați cu privire la faptul că un bărbat de 50 de ani din comuna Miclești și-ar fi agreat fizic concubina.

În urma cercetărilor efectuate, polițiștii Secției 2 Poliție Rurală Vaslui au stabilit că, la data de 20 ianuarie 2026, în jurul orei 19.00, pe fondul consumului de alcool și al unui conflict spontan, bărbatul cercetat și-ar fi agreat concubina, o femeie de 44 de ani.

Conform concluziilor provizorii medico-legale emise de medicii legiști, în urma agresiunii, femeia a suferit leziuni ce necesită 10 - 11 zile de îngrijiri medicale, pentru vindecare.

În cauză a fost emis un ordin de protecție provizoriu pe o perioadă de 5 zile, ordin prelungit de Judecătoria Vaslui, pe o perioadă de 11 luni.

La data de 26 ianuarie 2026, în baza probatoriului administrat, polițiștii Secției 2 Poliție Rurală Vaslui l-au reținut pe bărbatul cercetat, pe o perioadă de 24 de ore.

Acesta a fost prezentat Parchetului de pe lângă Judecătoria Vaslui, față de bărbat fiind luată măsura preventivă a controlului judiciar pe o perioadă de 60 de zile.

Cercetările sunt continuate de către polițiști, sub supravegherea Parchetului de pe lângă Judecătoria Vaslui, în vederea stabilirii și probării întregii activități infracționale a persoanei cercetate.

RECTIFICARE

Ne cerem scuze pentru greșeala apărută în titlul articolului autoarei Magda Ursache din numărul precedent al publicației Meridianul.

Titlul corect este „Uitare după Uitare sau Ne-uitare”

redacția

WWW.TVV.RO

D.V. Marin este astăzi TEZAUROL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

ÎN BECIUL DE LA FLOREȘTI!

Frunză verde meri domnești în beciul de la Florești,
Beciul de la mănăstire, să fie de pomenire,
A fost Cuza aruncat și de toți de-aici uitat.
Vreți să știți cum stă povestea despre care s-a dus vestea?
Ascultați și vă cruciți și la alții povestiți.
Conform unei vechi legende, ce nu-i scrisă în agende,
Viața sfântă monahală, în nevoie, nu în fală,
În acest ținut ce are sfânta binecuvântare
Urcă, și nu-i de mirare, până la Ștefan cel Mare,
Când aici se nevoia cu multe se războia
O femeie ce-avea nume, Floarea-Florentina, lume,
Ce-a zidit un schitul, în jur fără garduleț,
La locul numit ca vatră „Coadă iazului de piatră”.
Anii trec și-un document, ce se află și-n prezent,
Atestă o mănăstire cu hramul de pomenire
Sfânt Ilie Tesviteanul știut de tot moldoveanul.
Zboară timpul, se petrece, mulți boieri pe-aici vor trece
Lăsând acest sfânt lăcaș, din urmaș la alt urmaș,
Construind și reparând, cu odoare înzestrând.
Ce-a mai fost e scris în file și-am ajuns în cele zile
Când românii într-un cor și-au ales drept domnitor
Pe Cuza, domn ne-ntrecut, ce-n Bârlad el s-a născut.
Se știa în Principate că în foarte multe sate
Erau mănăstiri bogate cu icoane ferecate
Tot în aur și argint; știți și asta, nu vă mint,
Ce erau administrate, după modă închinată,
Să aducă sfânt prinos mănăstirilor din Athos.
Mănăstirea din Florești, sat cu nume de povești,
Va avea doar stareți greci, oameni ce-au schimbat pe veci
Acest complex monahal; apa curge, val cu val
Și-uite-n grec foarte abil, e arhimandritul Nil
Trece-n frunte și sporește, avere agonisește.
Oare de pe-a cui spinare ? A sătenilor, cei care
Munceau greu, din zori în noapte, vorbe ioc, erau doar șoapte
Căci bieții de ei știau ce pedeapsă-n dar primeau.
Totul de pe deal și vale, fânețe și animale,
Livadă, pământ și vie, clădiri din gospodărie
Foarte bine cunoscute, toate sunt întreținute
De răzeșii ce-l slujesc, cu munca nu dovedesc
Și mereu sunt pedepsiți, bătuți, aspru umiliți.
Cuza află ce-i aici și dă la căruță bici,
Ajunge la mănăstire și cum știm că-i stă în fire
Lasă caii ca să pască, căruța să odihnească
În mijlocul lanului la mila stăpânului.
El în haine ponosite, pe brazde de fân cosite,
Se-așează ca să-i ticnească, frumusețea s-o privească.
Mult nu trece și-un argat vede ce s-a întâmplat
Și merge, umil, să-i spună starețului că nu-i bună
Treaba care se zărește, unul face ce poștește...
Starețul infuriat, foarte tare mâniat
Dă ordin ca cel moșic, prăpăditul de calic
Să fie adus îndată, cai, căruța confiscată,
Și el, fără de-ntrebare, aruncat în beciul mare,
Beciul de la mănăstire, fără vreo împotrivire.
Și-uite Vodă c-a ajuns sub pământ, și e de plâns
Pentru că a fost uitat, foarte bine încuiat...

CADOU PENTRU CĂTEL

Un Crăciun ca niciodată!
Jucării și ciocolată!
Și sub brad, păi ce nu este?
Tot ce vrei ca în poveste.

Nelu gânditor observă,
și cu-n glas de te usucă:
Păi e drept Moșu' s-aducă
lui Azor doar o conservă?

Dumitru Ichim
Kitchener, Ontario

certitudine

știu cu siguranță că sunt
știu cu siguranță că ești
știu că iubim

știu fără speranță că da
știu fără speranță - așa...
știu că trăim

știu aproape sigur că noi
știu aproape sigur că doi
știu că plutim

știu și cred că tu și eu
știu și cred că noi mereu
nu știu... tu știi?

știu cu siguranță că râzi
Gabriela Marin

Dup-o zi și du-o noapte, și-au adus aminte, frate,
Că mârlanul fără minte trebuie să ia aminte
Ce pedeapsă e gătită pentru paguba ivită.
Când din beci ieși la soare, au căzut toți din picioare
Că în fața lor e Vodă; nimeni nu mai scoate-o vorbă,
Doar starețul strigă tare ca să i se dea iertare...
Când Domnul a decretat și a secularizat
Averi ce-s mănăstirești, pe Nil unde mi-l găsești ?
Fără frică de Cel Sus, odoare-a luat și-a pus
În desage de plecare; bogăția cea mai mare,
Aurul ce-mpodobește și Icoana învelea,
Icoana Fecioarei care e-a Domnului Născătoare,
Kilograme 15(cincisprezece), poate că mai și întrece,
Au plecat îndată mare peste-a noastre vechi hotare...

Mănăstirea s-a golit, străinul îmbogățit !
Și-acum astăzi, în Florești, mănăstirea o găsești
Cu hramul Sfântul Ilie, cel ce-i dat pentru vecie,
Și Icoana Făcătoare de Minuni a Maicii care
L-a născut pe Împărat, Domnul fie laudat,
Dar nu mai e ferecată și în aur îmbrăcată.
Povestea nu e uitată c-a trecut pe-aici odată
Domnul Cuza ce-a iubit, ăst popor mult asuprit...
Lăcrămioara-Iolandina IVAN

Un zâmbet cu Nicolae Viziteu

Epigrame

COALIȚIILE DE PARTIDE

Cei cu conștiință trează
Și cu dragoste de țară,
Cred că se coalizează
Ca să vadă ce-i separă.

MENIREA URNELOR

Un detaliu pun la punct:
Știu că-n urne sunt plasate
Ori cenușă de defunct
Ori speranțe înșelate.

Constantin IURAȘCU-
TATAIA

VINE, VINE, PRIMĂVARA...

Un anotimp ce ne tot dă speranțe
Că multe s-or schimba pe cale dreaptă,
Dar să n-apară multe ordonanțe
Cu împliniri la... Sfântu-
Așteaptă!

PROVOCARE

Vinu-n sticle te provoacă,
E licoarea de la zei,
Dar ispita rău te toacă,
Lângă el vrei și femei

Corneliu VALEANU

FAMILIALĂ

Căsnicia nici un nor
Nu le-o-ntunecă sub soare...
Ea îi zice "Puișor",
Socotind ce minte are!

Ioan ZAHARIA

EINSTEINIANĂ...

Că timpul de dilată, treaba-i bună
A constatat nevasta pe tăcute:
O zi cu soțul ține cât o lună
Și alta cu amantul cinci minute.

Dan -Teodor DANILA

STUDENTEASCĂ

La noi, studenții, câți există,
Oferă-o realitate tristă:
Prezența-n scripte - colosală,
Dar prea puțini la ore-n sală.

Mihai STANCU

FAMILIALĂ

Că-n drumul nostru s-a ivit
Prilej de ceartă, câteodată,
E drept, și recunosc cinstit,
Dar cine crezi că-i...vinovată?

Liviu CĂLCĂI

DEFINIȚIA FAMILIEI

Referendumul cel nou
Spune că, la o adică,
Un pârdaľnic de popou
Este tot o păsărică.

EPIGRAMA

Epigrama e o strofă
Izvorâtă dintr-un gând
Ce, cu ultimul ei rând,
Bagă cititoru-n cofă.

Sorin FINCHELSTEIN,
Canada

UMOR

de la

Georg Barth

Pușcărie.

Nevasta: – Bulă, copiii au crescut și au început să-mi pună întrebări.
– Of, mititeii... Întrebă unde este tatăl lor, nu-i așa?!
– Nu, Bulă. Mă tot întreabă unde naiba ai ascuns banii pe care i-ai furat, până a fi arestat!

Sub semnul destinului

(continuare din numărul trecut)

Întoarsă în Franța, așteptam cu nerăbdare începutul lunii ianuarie. Urma să ajung la Chișinău pe 9 ianuarie. Îmi promiseseam domnului Marin că voi veni prin București, deși Chișinăul îmi era mult mai aproape de Iași. Totuși, de la București puteam face un popas la Vaslui. Avea multe să-mi spună și... mai era ceva. Îmi promiseseam că îi voi aduce un ceas vorbitor. Sunt sigură că m-a crezut, chiar dacă, poate, nu auzise încă de existența unui asemenea obiect. Eu îmi respect întotdeauna promisiunile.

Cum nu mai este un secret pentru nimeni că dumnealui își pierde vederea, acest ceas putea fi un mic ajutor, măcar pentru orientarea în timp.

De multă vreme nu mai ninsese în Franța, iar acum ninge de două zile neîncetat. În seara dinaintea plecării ascultam, cu o strângere de inimă, buletinele de știri, deloc încurajatoare: peste o mie de kilometri de drumuri blocate în zona Parisului și riscul anulării multor zboruri. Se anunțau perturbări majore.

La ora trei dimineața eram încă trează. Mașina patina, iar un drum care, în mod normal, dura zece minute, l-am parcurs în treizeci. Stația de unde trebuia să iau autobuzul spre aeroport — un traseu de trei ore — era pustie. La un moment dat, mi s-a părut că simt o prezență în mașinile parcate în apropiere. Din cauza frigului și a întârzierii autobuzului, pasagerii așteptau în autoturismele cu care fuseseră aduși până acolo.

Autobuzul a sosit, în cele din urmă, cu o jumătate de oră întârziere. Însă... nicio inscripție, niciun afiș. Nu aveai cum să știi dacă merge spre aeroportul de care aveam nevoie. Ca orice om aflat într-o astfel de situație, m-am gândit că șoferul îmi va putea oferi informațiile necesare. Miracol! Nu vorbea franceza. Mi-am spus că, poate, frigul îmi afectase auzul. Am repetat întrebarea. Doi pasageri care intenționau să întrebe același lucru erau la fel de uimiți. Din fericire, un alt călător, auzindu-i limba, ne-a explicat în franceză că nu era autobuzul nostru. Mai aveam de așteptat încă o oră.

Că sunt angajați străini în agricultură sau construcții — unde mai există câte ceva care vorbește stălcit franceza — mai înțeleg. Dar ca o companie de transport să angajeze un șofer care nu cunoaște limba țării în care lucrează mi se pare impardonabil. Este de neconceput. Dar, din păcate, nu e un caz izolat.

Am ajuns la timp la aeroport. Avionul a decolat fără niciun incident. Din câte am aflat ulterior, imediat după plecarea noastră au început perturbările.

Este un lucru minunat trenul care face legătura între aeroport și Gara de Nord din București. Totuși, așteptând, am observat ceva surprinzător: între peron și rampă există o distanță de aproximativ treizeci de centimetri. Trebuie să faci un pas larg, aproape o săritură, ca și cum ai traversa un pârâu.

Am privit cum urcau călătorii: ci tineri pășeau hotărât, cu bagajul într-o mână și sprijinindu-se cu cealaltă, dar cei mai în vârstă așteptau o mână întinsă, cineva care să le preia bagajul și să-i ajute. Nicio rampă. M-am întrebat cum se descurcă persoanele cu dizabilități. Sau, poate, în țara noastră nu există persoane

cu handicap?

Am preferat să merg pe jos până la hotel, deși era frig. Simțeam nevoia să respir aerul țării și să privesc în jur. Gara era plină de oameni, dar nu de oameni care pierdeau vremea, ci de oameni mereu în mișcare, fiecare cu rostul lui. Cerșetori? Doar doi. M-am întrebat unde sunt ceilalți. Poate mulți au ales drumul pribegiei. Am întâlnit numeroși români chiar și în Le Mans, orașul în care locuiesc.

Nu-i judec; dimpotrivă, pe mulți îi admir. Pentru a cerși îți trebuie curaj. Mulți n-au găsit de lucru, n-au avut șansa mea. Pentru că, oricât de greu mi-a fost, am avut și un dram de noroc.

Aștept să se schimbe culoarea semaforului. Strada este foarte largă. Abia ajung la mijloc și semaforul se face deja roșu. După ce am traversat-o de câteva ori, am înțeles strategia: trebuie să te pregătești pentru un adevărat maraton. Ori pornești în fugă de la început, ori accelerezi pe final, pentru că atunci când mai ai trei-patru metri, lumina se schimbă.

Întreb câțiva pietoni dacă nu se produc accidente. Se pare că nu. Șoferii sunt extrem de atenți și respectuoși față de pietoni. Nici măcar nu-i înjură. Respect, dragii mei! Se pare că mai aveți încă un strop de umanitate.

La București am fost cazată, ca de obicei, la același hotel, nu departe de gară. În mare, nimic nu s-a schimbat, însă trebuie să menționez un aspect: se percepe o taxă suplimentară de zece lei pe zi, fără a se elibera chitanță. Este prezentată drept „taxă de sejur”. Ce înseamnă exact, nu știu.

De aproximativ șase luni am observat că și în Franța se percepe o taxă de sejur, tot fără chitanță: 70 de centime de euro pe persoană, pe zi — adică aproximativ trei lei și jumătate. În România, însă, este dublu. Probabil unii consideră că nivelul de trai este mai ridicat, din moment ce nu doar turiștii, ci și localnicii ajung să se cazeze la hotel atunci când nu au alternativă.

Persoanele cu care trebuia să mă întâlnesc au fost înțelegătoare și punctuale. Prima întâlnire a avut loc cu Ada Vartan, chiar la cofetăria hotelului. Ada Vartan este comediantă la Teatrul Nottara din București, scriitoare și scenaristă de prestigiu, precum și soția marelui dramaturg Mihai Ispirescu.

Următoarea întâlnire a fost cu Mihai Mihăescu — scenarist, regizor și producător de renume — la restaurantul Capitol.

A treia întâlnire a avut loc cu un jurnalist care urma să mă pregătească și să mă îndrume în dezvoltarea proiectului meu: punerea bazelor unui demers de promovare a culturii românești în lume, mai precis organizarea unui Festival literar internațional în Franța.

Deocamdată, este doar o idee, dar nu abandonez nimic cu ușurință.

Încă din 2017 am solicitat sprijinul Serviciului de Cultură al Primăriei din Le Mans. Unii reprezentanți m-au felicitat pentru inițiativă, alții mi-au urat succes, însă lunile au trecut fără niciun răspuns concret. Când am încercat să aflu explicația direct, mi s-a spus: „Cultura română nu interesează pe nimeni.”

Oare chiar așa să fie?

Am încercat apoi să mă apropiez de Consulatul României din Paris. Am făcut cinci drumuri, am trimis scrisori și

mesaje, iar la ultima vizită le-am oferit douăzeci de invitații gratuite la un spectacol franco-român, jucat într-o sală importantă a Teatrului Mary Bell din Paris.

În acea zi am prezentat un spectacol de peste 150 de minute, cu pauză. În prima parte au fost scenete comice interpretate de șapte actori din trupa mea, Le Vent de l'Est, alături de 24 de dansatori ai unei asociații culturale pariziene, originari din Țara Oașului. În partea a doua, cu doisprezece comedieni, am pus în scenă piesa Moștenirea.

După cum bănuieți, nimeni din partea Consulatului nu a dat curs invitației. Am fost profund dezamăgită, dar nu descurajată.

În 2018, am întâlnit înțelegerea scriitoarei Camelia Chifor. Astfel, am ajuns la o întrevedere cu primarul orașului Pecica, județul Arad. În luna august a aceluiași an, am realizat un schimb cultural. Spectacolul s-a desfășurat în limba română, deși din trupă făceau parte cinci comedieni francezi. Structura a fost aceeași: în prima parte a evoluat trupa franceză, iar în a doua, un grup de profesori, scriitori și cântăreți au pus în scenă piesa Moștenirea.

Prin urmare, dacă acum, cu ocazia revenirii mele în țară, doresc să pun în aplicare un nou proiect — de data aceasta un festival de amploare — sunt optimistă.

Cu siguranță, însă, nu mă voi mai umili niciodată în fața Consulatului Român. A fost suficientă o singură umilință.

A doua zi, la ora șase dimineața, am plecat spre Iași, de unde urma să merg la Chișinău, cu un popas de patru ore la Vaslui pentru a-l vedea pe domnul Marin. Din păcate, a trebuit să car valiza după mine. Gara din Vaslui nu are spațiu pentru depozitarea bagajelor. Mă mir, deși n-ar mai trebui. La Iași există, dar programul este doar până la ora 17, iar la București până la 21.

Abia ajunsă, domnul Marin m-a anunțat că organizase, pentru data de 12, o reuniune a jurnaliștilor, la întoarcerea mea de la Chișinău. Trebuia să particip neapărat, deoarece urma să primesc o diplomă specială de primire în UZPR, filiala Vaslui.

L-am oferit una dintre ultimele mele cărți, apărută cu doar două zile înainte, pe care editorul din București mi-o dăruise chiar atunci. L-am privit cu emoție cum se străduia să citească, la lumina unui bec puternic și cu ajutorul unei lupe. Am vrut să-i citesc eu câteva poezii, dar a ținut să o facă singur. Citea și, în același timp, analiza.

Observațiile sale au fost încurajatoare, iar cei care îl cunosc știu că spune întotdeauna exact ce gândește. M-am bucurat, deși, sincer, mi-ar fi plăcut să fie mai aspru. Nimeni nu scrie

perfect, nimeni nu poate atinge prin scris toate corzile sensibile ale sufletului. Și totuși... le-am atins.

A închis cartea, m-a privit și a rostit ultima strofă:

„Lumina ochilor încet se stinge,
dar mintea, veșnic trează,
ca un gardian neobosit,
stă de veghe la hotare.”

La ora 16 am plecat spre Iași. Jurnalista Doina Guriță, numită președinta juriului, mă aștepta. Seara a început frumos. M-a invitat la un restaurant aflat nu departe de hotelul Astoria, situat la etajul 13.

Am răs amintindu-ne de superstițiile celor pentru care cifra 13 inspiră teamă. Eu sunt născută pe 13, trăiesc în deplină armonie cu această cifră și o sărbătoresc cu sfințenie în fiecare an. De fiecare dată sunt fericită.

Se spune că în Anglia cifra 13 nici măcar nu există în numerotarea caselor. Mai încercă cineva să înțeleagă lumea aceasta!

Când liftul era pe punctul de a porni, a urcat un domn de vreo cincizeci de ani, îmbrăcat într-un halat de baie. Nu m-am întors să-l privesc, îl vedeam deja în oglindă. N-am rezistat și am izbucnit în râs:

— Soția v-a fugărit sau v-a prins amanta?

Doina râdea cu lacrimi. Domnul ne-a explicat că hotelul are o zonă de spa, dacă dorim... A coborât la etajul 11, vizibil intimidat, fie de propria propunere, fie de râsul nostru.

Sala restaurantului era splendidă, cu muzică de jazz și o panoramă magnifică asupra orașului.

Din păcate, bucuria a fost scurtă. O problemă familială a apărut pentru Doina, care a fost nevoită să plece acasă. Mi-a promis că revine.

Am rămas singură la hotel, fără vești. Dimineața, la ora cinci, Doina s-a întors cu o veste proastă: urma să plec singură la Chișinău

Viorica Câmpeanu Laurent
Continuare în numărul următor.

ETAPA DE AUR

Într-o reală COLUMNĂ A EXISTENȚEI UMANE, se distinge un segment remarcabil, înnobilit încântător cu o ghirlandă bogată în nestemate de excepție care vor da sens, lumină și culoare admirabile, viitoarelor trepte ale trăirilor omenești. Este pasajul strălucitor al PERIOADEI LICEALE nuanțat diferit și cu semnificații aparte în comparație cu alte etape definitorii.

Acest răstimp este un liant expresiv între ecourile cu sonorități blajine ale frumoșilor ani ai inocenței copilărești și mugurii mlădițelor unor viitoare realizări care se vor metamorfoza cu timpul, în fapte rodnice pe o mare parte a vieții.

Este perioada polivalentă în care nu-i tocmai neplăcut dacă mai apar unele manifestări târzii ale copilăriei zvăpăiate și, totodată, se arată indicii timpurii ai maturității specifice care așteaptă impaciența la orizonturi diferite.

În aceste răstimpuri caracteristice, puținele lacrimi efemere ale unor eventuale in-succese vremelnice, sunt înlocuite lesne cu florile victorioase, plăcut colorate și îmbietor înmiresmate ale bucuriilor sentimentale nestăvilite și ale dragostei nețârmurite de viață lungă și încântătoare.

Sentimentele cu simțiri pătrunzătoare generează, de cele mai multe ori, prietenii trainice, de nezdruncinat.

Nu-i singura perioadă din viață cu asemenea corelații amicale admirabile, dar, cele din această perioadă a vieții lasă impresia că sunt mai curate, mai senine, mai oneste, mai trainice... în comparație cu cele aflate în exteriorul acestui areal sentimental.

Mai ales în ultima perioadă a activității liceale, după o evidentă maturizare afectivă,

fiecare dintre componenții unor asemenea grupări școlare, reușește să fie în relații de bună amicitie colegială cu oricare dintre colegi. Se poate ajunge să se trăiască neplăcut orice in-succes școlar al unui coleg (note nesatisfăcătoare, dojană de luat câmpii, invitarea părinților la școală...). Totodată, în aceeași atmosferă sufletească, se bucură cu toții de performanțele școlare ale unui coleg, ca și când ar fi ale lui (note ilustre, elogii, premii, popularizări...). În acest fel, individualitatea fiecărui elev întregeste personalitatea întregului colectiv didactic al clasei respective.

Nu poate scăpa băgării de seamă nici aspectul germinării unor debuturi ai dragostei platonice care vor influența benefic asupra inflorescențelor și fructificării de mai târziu. Nu-i nicio surpriză faptul că, până și în perioada senectuții, auzim în timpul unor destăinuiri tematice: Prima mea dragoste am trăit-o în timpul liceului. Uneori, poate fi vorba atât de prima, cât și de singura afecțiune din acest culoar.

Se constată că numeroase rădăcini ale trăirilor de mai târziu (facultate, profesie, prietenie, familie, vacanțe) sunt ipostaze ce-s împlântate adânc în solul prolific al perioadei liceale. Dar, chiar dacă această perioadă vitală este foarte roditoare, în acest sanctuar al viețuirii remarcabile, considerăm că, o dată împlinite unele dorințe esențiale în acea etapă, nu ne sunt suficiente, nu ne putem opri la o asemenea barieră a satisfacțiilor neîntregite.

Întotdeauna ne propunem mai mult, mereu este loc pentru împlinirea mult mai multor deziderate proprii, spre care continuăm mersul înainte.

Nică D. LUPU

COLȚUL
CU
POEZIE

Mircea Dorin Istrate

La timpul cela, cer iertare.

Motto

Trecător prin ceruri ninse/
cu luceferii în roi,
Însfîntesc cu-a mele vise/
urma carului cu boi.

În timpul meu de prunc, odată, când eu eram neștiutor,
În vremea asta îniernată, mi se porneau așa, ușor,
Mai câte-un joc la câte-o clacă, mai câte-o nuntă sănătoasă,
Mai câte-un mort de dus la groapă, mai o iubire norocoasă,
Mai un ceva de scos din casă la fâgădău, la vre-un vecin,
Să fii și tu în rând cu lumea, la un pahar calduț cu vin.

Să știi și tu ce-i nou prin sat, cini' s-a născut, cini' a plecat,
Ce fete s-au mai înălțat și-acum îmi sunt de măritat,
Cine cu cine se-ndrăgește, așa în taină, de nespuse,
De-a nins pe la Hodăi de-acuma, ori poate nu e de ajuns,
Cini' a venit în ospeție, cine pe unde mi s-a dus,
Cu cine încă mi se ține, Popa, Jăndarul, pe ascuns.

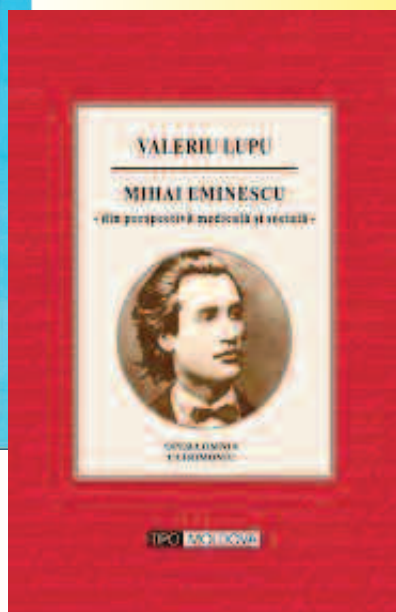
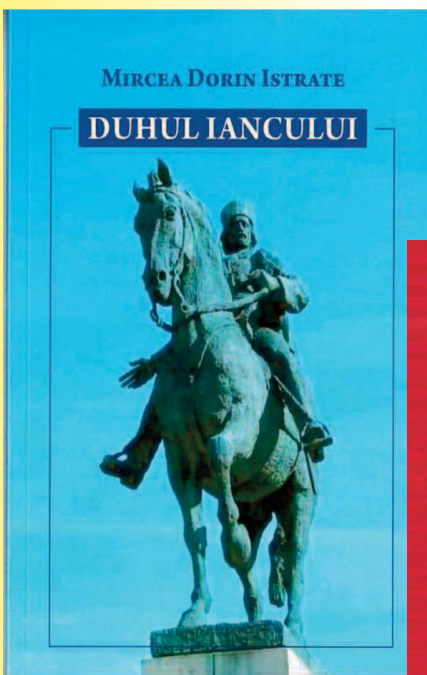
De-a început să fete turma și cât îi prețul la bucate,
Pe unde e de mers la târguri, ce-i de vândut, ce nu se poate,
S-or face poamele-n pomiște și grâul, orzul, pe hotare,
C-amu cu iarna asta bună, zăpada e destul de mare?
Oare o fi și anul ăsta o primăvară timpurie,
Sau mi se lasă așteptată și vine ea, când vrea să vie?

Vedeți voi câte treburi are, pe capul lui bietul țăran
Și astea toate se adună venind la rând tot an de an,
Să poată și el să trăiască în răul lumi cât mai bine,
Mai cu noroc, cu ocrotire, cu Maica Domnului ce-l ține
Pe huma asta de când lumea și neamul lui s-a înierbat,
Să țină clipa vesniciei, aici, în umbra unui sat.

Azi, dusă-i vremea ce odată, mi-a fost și mie sfântul Rai,
Nimica nu-i ca altădată și asta încă-i mare bai,
Că nu mai este veșnicie în cuibul unde m-am născut,
Iar sufletul mi-e o pustie, că azi pe toate, le-am pierdut.
Mi-a mai rămas ca-n rând de carte, să-i fac pomana creștinească,
Să-i vărs o lacrimă fierbinte, pe umbra lui dumnezeiască,
Să-i cer la Domnul iertăciune, că moare-ncet a lui trecut,
Că mai demult și eu odată, în vremea sa... am încăput.

„Cultura și mai ales jurnalistică vasluiană
din ultima jumătate de secol este magistral
reprezentată prin grupul său de presă și prin
operă de Prof. dr. D.V. Marin. El este cel mai
veritabil lider cultural al generației.”

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ
Scriitor-Iași

din PUBLICAȚIILE
COLABORATORILOR

W
W
W
-
T
V
V
-
R
O

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Adoptă un suflet

**ADOPTAȚI
RESPONSABIL!**

tel:
0742 754 156

Au fost abandonați pe străzi, în păduri, pe șosele...

Își așteaptă un cămin și un stăpân. Un prieten pe care îl adoptați de aici, vă va fi foarte recunoscător.

În următoarele numere vom continua seria de postări cu cățeii disponibili în adăpostul ONG-ului

Au crescut fără mamă

Asociația Șerby Rescue & Adopt
tel: 0742 754 156

ANUNȚ

**Ziarul Meridianul
angajează redactor**

Relații
la tel. 0744231380
sau
la sediul firmei.

SPIRIT = STOP: OCM

Chiar trebuie să vă atrag constant atenția că s-a realizat un monument complex numit SPIRIT STOP menit să înfățișeze evoluția Vasluiului în ultimii 54 de ani, că las viitorului mărturie din această epocă.

Dacă... mereu cei care vin nu vor să rămână tâmpiți, trebuie să ia cunoștință de aceste acte și fapte cultural-sociale.

(Pe str. Frunzelor, 2, Vaslui).

SPIRIT-STOP!!!

Dumitru V. MARIN

*În Ajun de Sărbătoare,
Iată o surpriză mare
Că Meridianu- apare,
Să ne bucure pe toți
De-s bunici sau de-s nepoți!
Pentru asta nu-i puțin
În cor toți să-i mulțumim
Profesorului Marin,
Să ne fie sănătos
Și în anul 31,
Că ne este de folos,
Ca el altul nu-i niciunul!
E vremea să-l colindăm,
Viață lungă să-i urăm,
Bucurie și mult spor
Și în anul următor!
Sănătate și putere
Cât Meridianul cere
Iar vouă, dragi cititori,
La Mulți Ani de Sărbători!*

M. Caba

**Închiriez cameră
PREȚ AVANTAJOS**

Relații puteți obține la telefon 0744.231380

Săptămânal editat de grupul de presă CVINTET TE-RA Vaslui

Str. Frunzelor nr.2 Vaslui. Cod 730158 – Tel. 0235.361.236

Meridianul

Televiziunea Vaslui on-line

Tel. 0235.361.236

e-mail: secretcvint@yahoo.com

Director general: prof. dr. Dumitru V. MARIN-0744.231.380 (e-mail: marintvv@gmail.com)

Redactor Șef: Daniela Gifu

Tehnoredactare: Bîrlădianu Elena

Secretar de redacție: Dorin Ionel

Conducerea ziarului nu-și asumă
răspunderea pentru articolele semnate de
redactori.

Redacția Huși: David Petru - 0755 077.553

Redacția București - Doinița Pintilie (Trocinescu)

Tipărit la
TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.
Iași

Abonamentele se pot face la sediile
redacțiilor din Vaslui și Bârlad

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

*Stimate Domnule
prof. dr. Dumitru V. Marin,
cu noul volum "Am fost odată..." ați obținut, indubitabil, reușita vieții D-voastră, pe care mulți dintre iluștrii noștri scriitori și-au dorit să o obțină, printr-un Jurnal propriu. Ei, bine, în cazul recentului Dv. volum "Am fost odată...", acesta e mai mult decât un Jurnal. Este o frescă monumentală a vieții D-voastră, interpusă între cele 10 momente social - istorice pe care le-ați traversat în trăirea biografică, animat de "umbra unui gând de a zbură spre mari înfăptuiri"*

Și, Slavă Domnului, că le-ați reușit înfăptuirea, de-a lungul celor 83 de ani ai vieții. Mărturii probatoare sunt, desigur, fotografiile revelatoare, care vă însoțesc scrierea, ce alunecă frecvent între „agonie și extaz”, fiind presărată, deopotrivă, de inspirate frânturi de lirism, dar și de clipe de tragism ale istoriei trăite.

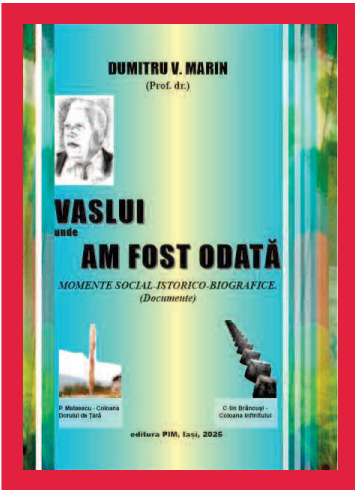
O carte monumentală prin dezvăluiri uluitoare și printr-o construcție inimitabilă, în care autorul își scrie și prefața și postfața, dar și rezumatul acesteia!

În același timp, o carte - document, cu cele 475 de pagini ale sale, care înmănușează o istorie românească neromanțată, trăită întru crezul iubirii de neam, de țară, de familie, de contemporaneitate.

Mă bucur să fi citit această carte memorabilă și să constat cu bucurie că am făcut și fac parte, în calitate de prieten, din lumea lui Dumitru V. Marin, "omul muncii sale, imposibil de egalat vreodată".

Felicitări, Professore!

Mihai Caba

ROADE PURTĂTOARE DE CREDINȚĂ ȘI DĂRUIRE (Theodor Damian)

Pr. Theodor Damian este un OM împlinit. Repertoriul bio-bibliografic publicat dovedește din plin că este un REPER al timpului pe care-l trăiește și se cuvine să fie receptat ca o oglindă a valorii intelectualului desăvârșit, făptuitorul unei opere merituoase. Recunoașterile nu au întârziat, ci au fost pe măsura efortului, obținând premii, referințe literare și culturale, citări, recenzii, apartenența la diferite organizații profesionale, colegii de redacție, burse, distincții, medalii, diplome sau certificate. Amintim câteva distincții redutabile: titlul de cetățean de onoare al municipiului Botoșani, titlul de doctor honoris causa din partea Universității Bioterra din București, premiul Queens Ambassador Awards oferit de către Times Ledger Newspapers, ordinul „Donum Sacrum Unitatis” din partea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Andrei al Alba-Iuliei, sau ordinul „Sfântul Cuvios Ioan Iacob de la Neamț, Noul Hozevit”, din partea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel; premiul de excelență și medalia „100 pentru Centenar” din partea Guvernului României, Premii de Excelență acordate de Uniunea Scriitorilor din România și Republica Moldova, din partea Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România. Lucrarea este cronică a unei personalități marcante a clerului ortodox român în patria mamă și la mari depărtări, cu devotament față de semenii români imigranți pe meleaguri americane. Un volum consistent despre preotul și remarcabilul profesor universitar și om de cultură, cu un sumar/cuprins extrem de bogat, abordând varii tematici. Bio-bibliografia părintelui Theodor Damian impresionează, nu atât prin numărul de cărți sau articole publicate, ci mai ales prin maniera de abordare a multor domenii ale cunoașterii.

De apreciat și faptul că, volumul păstrează cu strictețe regulile de întocmire a unei lucrări de referință (bibliografie – ramură a bibliologiei care se ocupă cu descrierea, aprecierea, sistematizarea și răspândirea publicațiilor), menționând titlurile în format ISBD (Descriere Bibliografică Internațională Standardizată). Această manieră de catalogare și editare atrage atenția documentariștilor, dar stimulează și cititorii să perceapă și să înțeleagă corect gândirea preotului, literatului, filosofului, publicistului. Cred că, oricine se apropie de această carte și parcurge acest itinerariu poate găsi un răspuns la unele din întrebările pe care cu siguranță le poartă în suflet. Trecerea în revistă, menționarea titlurilor scrierilor și datelor editoriale creează imaginea plurivalentă a autorului, care prin întreaga sa activitate și operă și-a îndeplinit vocația și misiunea.

Volumul are un farmec aparte și prin vocea clar auzită, receptată și înțeleasă de cel care-l deschide și se apleacă cu bună intenție și dorința de a cunoaște un OM adevărat, un SLUJITOR hărăzit misiunii Domnului, un INTELECTUAL de talie româno-americană, fațete luminoase ale unui portret autentic. În aceste circumstanțe se poate spune fără tăgadă că, într-adevăr „Omul sfințește locul”. Părintele Theodor Damian este unul dintre acei oameni, în urma cărora se vede ceva, care au sădit în conștiința semenilor sămânța omului de calitate. Prin exemplul personal ne-a arătat drumul devenirii noastre pentru a trăi cum se cuvine într-o lume în care n-ai voie să nu faci ceva util.

Preotul profesor Theodor Damian a dovedit de-a lungul timpului, pe lângă o mare implicare și dăruire religioasă, o activitate spirituală și o rară vocație de profesor, darul scrisului grațios și coerent regăsit lesne în publicistica sa și în volumele care îl definesc și îi conturează vădit personalitatea complexă. Ochiul atent al cititorului distinge clar aria largă a preocupărilor și câteva dominante ce nu pot fi nicidecum trecute cu vederea. Autorul îmbrățișează cu o adeziune simpatetică diverse domenii ale cunoașterii umane, pe care le scrutează cu ascuțimea minții din diverse unghiuri favorabile pentru o deplină luminare a sensurilor definitorii.

Filosoful francez, Gilles Deleuze spunea: „memoria este sinteza fundamentală a timpului.” Cartea „Theodor Damian: Repere bio-bibliografice” este realmente memoria vie a slujitorului Domnului, semenilor și culturii, exponent al generațiilor trăitoare la intersecția a două milenii și secole, viețuitor în două orânduri sociale - socialism și capitalism. O memorie bogată în informații și sentimente, o memorie zveltă a unei minți lucide și bine șlefuite prin educație, cultura asimilată și înaltul grad de civilitate în exprimarea pastorală, retorică și scriitoricească. Este cartea unei vieți, ale cărei pagini dau culoare, armonie și trăinicie crugului personal, profesional și civic. Capitole de neuitat alcătuiesc și dau sens unei opere care constituie „robia vieții sale” înscrisă între sacerdoți și laici.

Sursele bio-bibliografice variate și multiple menționate aduc claritate și eleganță unui demers existențial, consacra maturitatea și deschiderea gândirii autorului către un discurs liber de orice încrâncenare. Cu siguranță, mama precucernicului părinte Theodor Dima, la nașterea fiului a procedat asemenea Anei. „L-a dus la sanctuar, tu fă-te pe tine însăși templu împărătesc și locuință a lui Dumnezeu”. „Căci spune apostolul: ...trupul vostru este templu al Duhului Sfânt, Care este în voi” (I Corinteni 6, 19). Și, în acest templu, a obținut „rod bun și copt la bună vreme” pe care l-a dăruit semenilor. Apariția acestei cărți, cu siguranță este o mare bucurie pentru domnia sa, dar și pentru cei care îl cunosc ca om, slujitor al Domnului, care îi cunosc preocupările, efortul, seriozitatea și dedicarea unui studiu atent și meticulos, făcând cunoscute semenilor rezultatele muncii sale. Să ne bucurăm de existența unor astfel de fii ai României care ne fac cinste, ne onorează pe noi, românii și neamul în țară și peste hotare. Mai ales în condițiile precare ale lumii de azi din ce în ce mai secularizată, este nevoie de asemenea personalități asemenea părintelui profesor Theodor Damian.

Repertoriul bio-bibliografic este și un îndrumar (lucrare de referință), întocmit cu profesionalism și atenție sporită până la cele mai mici detalii și reguli de constituire a unei lucrări. Astfel poate fi considerat imaginea fidelă a ființei sale care ne mărturisește sincer că „personajul principal” al lucrării este OMUL care s-a dedicat slujirii lui Dumnezeu, țării și neamului românesc atât în granițele statului român, SUA și în lume. Întreaga sa activitate confirmă afirmațiile Maicii Benedicta (Zoe Dumitrescu-Buşulenga): „Preoția nu este profesie, preoția este chemare, preoția este misiune”. Părintele prof. univ. dr. Theodor Damian este un model demn de urmat. Doamne ajută!

Vasilica Grigoraș

WWW TVV RO

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)